जगन्नाथः पातु पूर्व्वं श्रीरामोऽवतु पश्चिमं ।
उत्तरं कैटभारिश्च दक्षिणं हनुमत्प्रभुः ॥ ८ ॥
आग्नेय्यां पातु गोविन्दो नैर्ऋतिं पातु केशवः ।
वायव्यां पातु दैत्यारिरैशान्यां गोपनन्दनः ॥ ९ ॥
ऊर्द्ध्वं पातु प्रलम्बारिरधः कैटभमर्द्दनः ।
शयानं पातु पूतात्मा गतौ पातु श्रियःपतिः ॥ १० ॥
शेषः पातु निरालम्बे जाग्रद्भावे ह्यपां पतिः ।
भोजने केशिहा पातु कृष्णः सर्व्वाङ्गसन्धिषु ॥ ११ ॥
गणनासु निशानाथो दिवानाथो दिनक्षये ।
इति ते कथितं दिव्यं कवचं परमाद्भुतं ॥ १२ ॥
यः पठेन्नित्यमेवेदं कवचं प्रयतो नरः ।
तस्याशु विपदो देवि नश्यन्ति रिपुसङ्कुतः ॥ १३ ॥
अन्ते गोपालचरणं प्राप्नोति परमेश्वरि ।
त्रिसन्ध्यमेकसन्ध्यं वा यः पठेत् शृणुयादपि ॥ १४ ॥
तत्सर्व्वदो रमानाथः परिपाति चतुर्म्मूजः ।
अज्ञात्वा कवचं देवि गोपालं पूजयेद्यदि ॥ १५ ॥
सर्व्वं तस्य वृथा देवि जपहोमार्च्चनादिकं ।
स शस्त्रघातं सम्प्राप्य मृत्युमेति न संशयः ॥ १६ ॥

इति श्रीगोपालकवचं समाप्तं ॥

इति श्रीनारदपञ्चरात्रे ज्ञानामृतसारे चतुर्थरात्रे सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥